

Tydzień III

Medytacja 4

Bóg obecny w teraźniejszości człowieka:

w rzeczywistości pracy zawodowej i innych życiowych zobowiązań

(Syr 17, 1-7)

Słowo:

*Pan stworzył człowieka z ziemi
i znów go jej zwróci.
Odliczył ludziom dni i wyznaczył czas odpowiedni,
oraz dał im władzę nad tym wszystkim, co jest na niej.
Przyodział ich w moc podobną do swojej
i uczynił ich na swój obraz.
Uczynił ich groźnymi dla wszystkiego stworzenia,
aby panowali nad zwierzętami i ptactwem.
Dał im wolną wolę, język i oczy,
uszy i serce zdolne do myślenia.
Napełnił ich wiedzą i rozumem,
o złu i dobru ich pouczył.*

Modlitwa zwyczajna:

Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. On jest teraz obecny przy Tobie. Pomyśl jak patrzy na Ciebie. Po uczynieniu znaku krzyża poproś Go o łaskę skupienia, poprowadzenia Cię przez modlitwę, tak aby była ona jak najbardziej owocna dla Ciebie i miła Bogu: Proszę Cię, Panie, Boże mój, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Twojego Boskiego Majestatu.

Wchodząc w modlitwę przypomnij sobie tekst, który będziesz rozważać (zaangażuj swoją wyobraźnię).

Obraz do medytacji:

Przyjrzyj się sobie (lub wybranemu człowiekowi), jako wspaniałemu dziełu, które Bóg stworzył z prochu ziemi, jak czytamy w Księdze Rodzaju. Podobnemu sobie - bo zdolnemu do miłości. Wyposażonemu w nieśmiertelną duszę, wolną wolę i rozum, któremu został podarowany piękny świat, jako przestrzeń do życia doczesnego, a także miejsce wędrówki do domu Ojca. Wszystko, co na nim stworzone, „otrzymaliśmy w zarząd”, by móc żyć ku chwale Boga.

Prośba o owoc modlitwy:

Poproś teraz Pana o owoc modlitwy; o mądrość i światło Ducha Świętego w podejmowaniu codziennych decyzji i wyborów w pracy zawodowej, obowiązków domowych, różnorodnych zobowiązań, aby były skierowane ku większej chwale Boga, służyły bliźnim, a nas przybliżyły do królestwa niebieskiego.

Puncta do medytacji:

1. *„Pan stworzył człowieka z ziemi i znów go jej zwróci”*. Przypomnij sobie opis stworzenia człowieka z Księgi Rodzaju. Usłysz powtórnie słowa: *„A wszystko, co uczynił Bóg było piękne i dobre”*. Pomyśl o sobie, jako o najpiękniejszym i niewiele mniej doskonałym stworzeniu Boga, aniżeli aniołowie. On powołał cię do istnienia, obdarował cię życiem, byś mógł żyć dla Jego chwały - tu na ziemi i w wieczności. Czy jesteś w stanie tak o sobie pomyśleć, w taki sposób spojrzeć na siebie oczyma Boga, patrzeć z Jego perspektywy?

2. Co oznacza dla ciebie: żyć ku większej chwale Boga, tu na ziemi, biorąc pod uwagę wszystko, czym zajmujesz się na co dzień - w swojej pracy, rodzinie, czasie wolnym? Czy czasem zastanawiasz się nad swoimi działaniami, w perspektywie tego, że mogą one oddalać Cię lub przybliżać do Boga?

3. *"Dał im wolną wolę, język i oczy, uszy i serce zdolne do myślenia. Nappełnił ich wiedzą i rozumem, o złu i dobru ich pouczył”*.

Każde nasze działanie, zaangażowanie, wpierw, nim zaistnieje, zostaje przefiltrowane przez nasz intelekt, zanim zostanie podjęta decyzja: wykonam coś lub nie.

Jak na co dzień podejmujesz decyzje lub działania? Spontanicznie, czy po uprzednim namyśle? Czy angażujesz w podejmowanie decyzji wszelkie środki, którymi obdarzył nas Bóg?

Rozmowa końcowa:

Na koniec porozmawiaj z Bogiem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Wypowiedz przed Nim swoje uczucia. Bądź szczery przed Panem. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie - jak przyjaciel z Przyjacielem.

Na zakończenie pomódl się słowami modlitwy "Ojcze nasz".